

rekel: „Bodite sami!“ Oj ponosna maša! — Pomni duša staro resnico: „Errando discimus“ in da ja kritika ni namenjena tvoji osebi, in če te tudi zmele na tri mele, bo dobra moka, ker je namenjena tvojim slabostim, v tvoj prid, v prid vsega naroda, katerega slave menda, Bog nas vari! nočeš oskruniti; da je pa s takimi plodi sila povzdignil ne boš — to, Bog se smili! — boš ja lahko sduhtal; ti ni treba, da bi znal komarje kovati. — Kakor se nisi latinščine en dan naučil, in je profesorjeva rudečka tvoj pensum včasih gerdo popasila, lej, tak ne bodi term, ako te pravična graja na očitnem polji zadene. Saj se možicelnji lotijo velikanov s svojimi bodalci, češ: mesec beži! mravlja pride! — saj se ja še v Tebe zaletavajo, vledragi Dragan Davorine!“ — a šta će muva na turovem rogu?! — „Feriunt fulmina“ — „Es sind die schlechtesten Früchte nicht“ itd. in Žehtarčev Pavle iz Pohanc je djal: „V koprivo ne treši!“

Pa huja guba je na polji našega slovstva. Dolgo časa sèm že pogrešamo nekterih pervakov na našem nebu. — Kje, Rodoljub Ledinski, kje so Tvoje miloglasne, sercabudne gosle? Kam si obesel svoj lok? — Podgorski Svitožar! Je mar zblodla tista glava, ki je v sredi ptujcov tako bistro vedila braniti „svetinje domače?“ — Pajcina se prede po strunah Tvojih, kamnogoriški Lovro! — Žalostno! — je struna stergala se pevcu ali zgrabil je za locen in na ostalih zaigral pesem otožnega serca — serčnega bola. — Ah! al kdo bi se dotaknul Tvojih ceter, ovenčanih s lovorom vavek živim, Ti orjaški velikan slovanske poezije, naš neumerjoči Koseski! Ah! ne čujemo več Tvojih ljubljencov, ne stresujejo več naših serec z gromom svojih skladov, ne zibljejo in mečejo več naših misel in čutov, kakor jim drago, zdaj v glasno veselje in ushitjeno radost, zdaj v čern obup, — v divjo strast — ali molko otožnost!

Oj, ko Vas ne čujemo več, ne bi bilo mogoče, Vas gledati saj? Ali se res ne najde — usmiljena nam majka! — po vsi slovenski zemlji ne eden rodoljuben ali saj toliko spekulativen knjigar, ki bi hotel s podobami naših slavnih pesnikov in literatov špekulirati na mošnje slovenskih rodoljubov?

Al dost za prvi spomin. Nič ne zamerite, tovarši od 11. avgusta leta 1851. Morebiti zbudi prijazen spomin otožnost; — morebiti pa, in Bog mili daj! — ponovi obljube spomin tisto veselje in serčnost do dela, ktero je vrelo pred osmimi leti v naših sercih in žilah! — Bog daj! Z Bogom vsi! Božja pomoč in slovenski pozdrav po vseh vaših potih!

Dopisi.

Iz St. Louis-a v severni Ameriki 11. jul. *) Zima je bila pri nas brez vsega snega; kratka spomlad in jako deževje; zdaj pa je vročina 98 do 100 gradov po F. Letos imam dosti dela s kmetijstvom; tudi na kmetije pri mestu sem spomladi čez 2000 tert s koreninami posadil, ktere prav lepo rastejo. Krompirja bom imel čez 2000 mernikov; zgodnega že kopamo in ga prodajamo v mesto po 2 $\frac{1}{4}$ gold. mernik. Tudi druga vertnarija se prav dobro spopada, kakor tudi moje terztvo gré zmiraj dobro od rok. Pošljem Vam zdaj majhen dar. Ljubi oče! palica v Vaši starosti se še ni zlomila — tudi jez Vas še nisem pozabil itd.

Premuta.

Iz velikih Mun v Čičarii 5. avg. — Toča, kakor smo 16. julija v „Novicah“ omenili, ni samo nam veliko škodo naredila, temuč tudi v več krajih Istre je siromašnim ljudem žito in grojzdje pobrala, kakor na Keršansčini, Šumberščini itd. Dragina isterskega vina dakle ne bo dosti z novim vinom jenjala, ktero so že v nekterih krajih čez mesec dni mastiti navajeni. Pri nas se pije sedaj vino po 28 in 32 krajc. bokal dunajski in je vino večidel kranjsko. Tertna

*) Te verstice so posnetek iz pisma, ki ga je skerbni sin iz daljne Amerike svojemu staremu očetu na Dolensko v slovenskem jeziku pisal, kakor je tu natisnjeno. Vred.

bolezen, da pride nesrečni prah ali pepel na grojzdje, se vidi po več vinogradih v Istri, da je prav žalostno za marsikterega posestnika. — Suša nam žuga zatreti, kar je toči ostalo ali se potlej obrastlo, ako berzi ne pride pohleven dež; vode je sèm ter tje že malo, trava je véla, krompir zastaja droben in obeta le pičel pridelek. — 14. dan t. m. bo pri nas birma v vikarijski cerkvi sv. Marije Magdalene, drugi dan pa posvečenje nove cerkve v Bergudski eksposituri, za ktere zidanje so se že več let neutrudljivi ekspoziti, častiti gosp. Jože Vode poganjali in vendar sedaj srečno končali. — V naši cerkvi sta veliki oltar in prižnica prav lepo prebarvana, ktero delo je danes dokončal v „Novicah“ že omenjeni malarski mojster Marotti iz fare kastavške, katerega v resnici dela same hvalijo in vsem priporočajo, ki jih vidijo tudi v Roču, Humu in drugih krajih na čast umetniku in pa deželi, ktera ga je rodila.

Sajovec Jakob.

Iz Frankolovega na Štaj. 13. avg. Strašna vročina nas tare; najstarejši ljudje na pomnijo take. Drevje je začelo rumeneti, turšica in krompir zoriti; grojzdje vsahnuje in černo prihaja. Tako bomo do Male Gospojnice vse pridelke izim grojzdja lepo pospravili, al kaj bomo prihodnjo spomlad jedli, sam Bog vé!

Joško Iskrač.

Iz Kerškega na Dolenskem 13. avgusta. Tudi v našem okrogu se le žalostne dogodbe čujejo. Pretekli mesec je strela na Mertvicah v neko hišo udarila, da je do tal pogorela; k sreči je bila sama gospodinja v hiši, in je strela ni ubila. Ene dni potem je na Pivškem po zanikernosti mlatičev požar tudi eno kmetiško poslopje pokončal, in 10. t. m. je Mali Mrašev, vas v Leskovski fari, ki šteje 18 hiš, vsa pogorela; samo 3 hiše so ostale, ktere bolj na samoti stojé. V tem ognji je tudi nekoliko prešičev konec vzelo. Začetek ognja ni znan. Dasiravno zategadel zanikerni, ker izmed 15 gospodarjev ni bil nobeden zoper nesrečo ognja zavarovan! so vendar revni pogorelci temveč usmiljenja vredni, ker so imeli skoro vse pridelke že pospravljene, in po ti nesreči nimajo ne stanovanja ne obleke ne živeža. Dobrotniki, usmilite se siromakov in pošljite jim kak milodar v prvo pomoč! Vem sicer, da sedanji čas Vas bo težko stalo; al prosijo vas res ubogi bratje. Vsak še tako majhen dar bo častita Leskovška tehantija (Haselbacher Deh.) hvaležno sprejela in ga pogorelcem razdelila. — Druga nesreča, ki nas tare, je bolezen, namreč griža, ktera po studenski fari, sosebno na Logu in po cerklanski fari hudo razsaja in zlasti otroke brez usmiljenja mori; v ravno imenovani fari je tudi prešičev za vročino že dosti pocepalo; še tretja nesreča, ktera nas stiska, je pa huda suša. Že sterneno žito se pri nas ni kaj dobro obneslo; na to je pa zavolj preobilne suše malokdo kak mernik ajde in kak maselc repe vsejal; sedaj, kjer je bolj pešena zemlja, se je jelo vse od kraja sušiti; ravno taka se vinogradom na bolj tanki zemlji godi; začelo se je tersje sušiti, jagode veneti in še clo s terte padati. Le jok in stok se sliši, in kaj še bo, ako nam usmiljeni Bog še dolgo potrebnega dežja ne pošlje!

Fr. Mladič.

Iz Mengša. V petek zjutraj so tu 25 gospodarjem pohištva pogorele; začel se je ogenj nek po nemarnosti.

Iz Ljubljane. Žalosten je bil letošnji veliki Šmaren; druge leta nas je ajda v najlepšem cvetju razveseljevala; letos nikjer ne vidiš belega polja, nikjer ne slišiš ne ene bčelice ne, — vse je suho, velo, tiho, žalostno v okolici ljubljanski, ktera že spet 3 tedne ni dobila skor ne kapljice dežja razun večerajšnjih!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Laškega. Kakor je podoba, ne bo zbor v Zürich-u tako kmali pri kraji, kakor se je izprva mislilo. 11. dan t. m. so imeli pooblastenci svoj tretji shod, pa tabart brez sardinskih, kteri so se s francoskimi posebej po-

menkovali. Telegraf je 11. dan t. m. iz Zürich-a pri- nesel čudno novico, da delapust vojske (premirje), ki je iztekel 15. dan t. m., je vnovič podaljšan na ne določen čas, nekteri pravijo, za 2 mesca. Čudna je ta novica za- tega voljo, da se po mirni spravi v Villafranki od podaljšane oduška vojske govori. Kaj se utegne na Laškem vnovič vojska začeti, pa v drugi podobi? Res se godé ondi mnogoverstne reči. Po novicah od 9. t. m. so v Parmi zapodili Sardince in tako imenovano rudečo republiko oklicali, ktera je prestrašila vse, ki kaj imajo. Čudno je to, ker malo pred se je župan (podesta) parmiški g. Linati v Pariz podal naznanit cesarju Napoleonu voljo sosesk parmiških, da hočejo zedinjene biti s Sardinijo. Pravijo, da Mazzini na Laškem spet zvonec nosi in da se čedalje več slišijo ljudovladni glasovi. Toskanci, Mo- denezi in Romanjci pa so stopili v tako imenovano „srednje-laško zvezo“ in so Garibaldi-tu ponudili po- veljstvo zedinjene armade; pravijo, da je Garibaldi prevzel to poveljstvo, pa proti temu, da kralju sardinskemu ob- ljubljene zvestobe ne bo prelomil. — V Toskani so volitve za narodni zbor končane; vse je šlo v lepem redu; iz- voljeni poslanci so se že menda zbrali v veliki zbor, kateri bo določil: kakošno vlado da hoče. V tem ko ste avstri- janska in francoska vlada očitno izrekle, da se bode po- vernil poprejšnji vladar v Toskano nazaj, so začeli nekteri pariški časniki šeptati od tega, da bi narodni zbor utegnil izvoliti princa Napoleona za vladarja toskanskega, in nekteri celó staro laško rodovinstvo Napoleonov spravljajo na dan, češ, da Napoleonci so florentin- skega rodú. Da bi se Toskana pridružila Sardinii, Napoleon nikakor ne bo dovolil. Iz Florence se piše, da so 13. dan t. m. tje prišli francozki, angleški, pruski in ruski komisarji, ki hočejo pričujoči biti v narodnem zboru to- skanskem. Kakor v Toskani tako je tudi v Modeni in Bologni začasna vlada oklicala volitve za narodni zbor, kateri naj potem izreče, kakošno vladarstvo da hoče. V takih okoljshinah se tedaj ni čuditi, ako najnovejše novice pravijo, da je odhod francoske armade iz Laškega spet odložen.

Iz Dunaja. Ministerstvo bogočastja in nauka je 25. p. m. sklenilo, da se rusinske šolske bukve morajo vprihodnje s cerkveno cirilico natiskovati, ki je od nekdej že pri Rusinih navadna; tako imenovana „hrazdanka“ (gradjanka) ima jenjati. Učenci ljudskih šol se imajo branja in pisanja s latinskimi čerkami le toliko vaditi, kar je treba, da morejo v poljskem jeziku natisnjene berila brati.

— V triletno živinozdravniško šolo dunajsko se bo spet za prihodnjo šolsko leto več učencov brez plačila in učencov za plačilo vzelo. Učenci brez plačila morajo po dokončani šoli 8 let vojaški živinzdravniki biti. Kdor hoče v to šolo priti, mora biti saj 17 let, pa ne čez 24 let star; zraven tega se mora skazati s spričbami, da je doveršil 4 šole spodnje gimnazije ali pa spodnje realne šole in je lepe obnaše.

— Ponoči od petka na saboto se je pri postaji želez- nice v Mürzzuschlagu nesreča primerila; vozovi z blagom so s tako silo skupaj zadeli, da so 5 kočij sterli; en de- lavec je zlo poškodovan.

— Za cesarsko dnarno kovnico ste te dni iz Oger- skega dve polne ladii s kuprom (kotlovino) na Dunaj prišle za kovanje novih krajcarjev.

— Tukaj so začeli že prodajati cesarske konje, ki jih armada za vprego (Fuhrwesen) več ne potrebuje. Skozi celi ta mesec jih prodajajo vsaki torek, petek in vsako sa- boto na mestnem konjskem sejmišču.

— Novi ban horvaški fml. grof Coronini se je imel 11. dan t. m. v Zagreb, — guverner dalmatinski fml. Mamula pa v Dalmacijo podati. Po novejših novicah je pa grof Coronini še pred odhodom na Horvaško se v

Temešvar podal, odkodar pride okoli 20. t. m. na Dunaj nazaj, in potem se le pojde v Zagreb.

— Vodstvo dunajsko-terzaške železnice je 4. dan t. m. oklicalo, da 12,000 murv, po 5 do 6 čevljev vi- socih, ki jih ima v svojih drevesnicah odveč, hoče prodati, drevesce po 50 nov. krajc. Kdor jih kaj kupiti želi, naj sej oberne na „Betriebsdirection am Südbahnhofe“ na Dunaj.

Iz Gradea. Ministerstvo je tukajšni obertnijski in rokodelski družbi dovolilo, da sme družbo v dnarno pripomoč obertnikom in rokodelcom napraviti, kakor je v Ljubljani in nekterih družih mestih.

Iz Tersta 13. avgusta. Ta teden se je 67,000 starov žita prodalo, večidel takega, ki po morji pride; cena je nekoliko poskočila zavolj velike suše, ktera žuga ves pri- delek na Laškem in v Vlahii in Moldavi uničiti.

Iz Istre. Istrani, kateri imajo letos tretji del manj morske soli cesarskim solnicam oddati, so kaj žalostni za- voljo tega, ker to je največji zaslužek primorskih stano- vavcov, potem takem pa imajo mahoma ob ves zaslužek priti, in vendar bi si mogli še dva mesca ob lepem vre- menu marsikak kosček kruha zaslužiti, ako bi smeli več soli napravljati in je kam drugam prodajati, ako je cesarske solnice več ne potrebujejo. Nadjati se je, da se bo revnim ljudem to dovolilo.

Iz Llvova. Po dovoljenji deželnega poglavarstva bo smel od 1. prihodnjega mesca septembra vsakdo ktere- ga koli stanu ali ktere koli vere tū mesar biti, ako se le pri magistratu oglasi in davek plača; 1. septembra tedajjenja tarifa za meso in mesarsko cehstvo.

Iz Ogerskega. V vseh krajih gornjih komitatov je taka vročina in suša, da je res groza; studenci in štirne vsahnujejo po versti; rečica Zagryva se je posušila, kar najstarejši ljudje nikoli ne pomnijo. V komorniški okolici je pocepalo prešičev že veliko.

— Našim vinom se bo berž ko ne nova kupčija od- perla in sicer v Egipt; skušnja je namreč pokazala, da se v hudi vročini težke vina dajo bolje ohraniti kakor lahke francoske. V Kairu ima neki ogersk tergovec že vinsko kupčijo, ki se prav dobro obnaša.

Iz južno-izhodnega Banata 1. avg. Žalostno je, pa vendar le res, da se je v teh krajih, to je od Temeš- vara do Veršeca in na drugi strani noter do Vélikega Bečkereka na prostoru od 100 milj po dolgem in širokem, žetev slabo obnesla. Násad od 13 snopov ni dajal več kakor pol mernika ($\frac{1}{4}$ vagana), násad po 17 snopov je v takih krajih, ktere so za najbolje imeli, komaj po $\frac{3}{4}$ vagana dajal, tedaj se je pridelalo na oralu le po 14 do 15 vaganov ali 28 do 30 mernikov; al to veljá le od najbolje obdelanih zemljiš; povsod drugod se mora pridelk orala le na 8 do 10 vaganov šteti. Kolikor je pa žita manj, toliko bolj je zerno, čeravno ga je vročina zlo stiskovala; pšenica jeklena in lepe barve je močnata da kaj. Le oves in ječmen sta dobro plenjala; ječmen je dal po 25 do 30 vaganov na oralu, oves pa po 30 do 40 lepega zerna. Pa kaj! ker le pšenica je za banaškega kmeta prva fruga.

Iz Srbije. Iz Belega grada. „Triest. Ztg.“ piše, da je knez Miloš z bobnom oklicati dal, da nikdo se ne sme prederzniti kakega ptujca s žaljivo besedo „švaba“ pitati; kdor se pregreši zoper to prepoved, bode kaznovan.

— Ker je skupšina že večkrat od starašinstva terjala, naj ji skaže, koliko je odstavljena vlada Serbom dnarjev potrosila od leta 1842 do 1858, je starašinstvo unidan to storilo in skazalo, da je na nepostavni poti potratila grozen znesek od 110 milijonov piastrov.

Iz Černe gore 28. julija. Preteklo nedeljo je knez Danilo nad 1000 medalij tistim Černogorcom razdelil, ki so se lansko leto v turškem boji pri Grahovacu junaško obnašali.

Iz Milana. Kralj sardinski Viktor Emanuel je 7. dan t. m. slovesni vhod v to mesto obhajal. „Moniteur“ piše,

da je kralj jezdil; celo pot od mestnih vrat noter do stolne cerkve ga je brezštevilna množica sprejemala z veselimi klici in mu pot posipala s cveticami. Po odpetem „Bog, Tebe hvalimo!“ se je podal v kraljevo palačo. Mesto je bilo zvečer razsvitljeno.

Iz Rima. Čedalje bolj se kaže, da bojo sv. oče papež slovó dali sedanjim ministrom in namesto njih nove izvolili; govori se, da le predsednik novega ministerstva in pa minister bogočastja in nauka bota duhovna, vsi drugi bojo svetnega stanú. Pravijo, da je sedanji predsednik minsterstva kardinal Antonelli sam rekel: „Jez in moji ministri nismo za italijansko zvezo, zveza pa ne za nas“.

Iz Nemškega. Iz Berolina 10. avgusta. Že dolgo bolehní kralj je iznova huje zbolel; kri mu sili spet v možgane tako, da se je zadnje ure bati.

— Pruska in avstrijska vlada prihajate spet prijazniše; pravijo, da je avstrijska vlada pruski prijazno roko podala. Očitno znamenje začetega porazumljenja je to, da saj tisti pruski časniki, ktere navdaja vladni duh, so opustili zabavljice zoper Avstrijo. Da bi bila pa avstrijska vlada zastran cesarjevega razglasa, v katerem se zaveznikom očituje, da Avstrii niso na Laškem pomagali, kakošne posebne dobre besede dala, pa po zagotovitvi dunajskega vladnega časnika „Oest. Corr.“ ni res.

— Iz Frankobroda 10. avgusta. Vojaki nemške zveze so se 7. dan t. m. hudo stepli, tako, da še drugi dan niso mirovali. 29 jih je nevarno ranjenih in sicer 12 pruskih, 9 avstrijskih, 8 parskih in frankobrodskih; veliko več jih je lahko ranjenih; 2 sta na mestu mertva obležala. Žalosten izgled prijateljske „zveze“!

— Strašen vihar s točo vred je razsajal v več soseskah okolice Offenburške, kjer je veliko čez 2 milijona škode napravil na pahištvih, polji in gojzdi; le samih 7000 drevés je pokončal. Vihar je bil tak, da je neko kmetico, ki je ravno na vozu snope skladala, zgrabil in jo 25 korakov deleč po zraku nesel, dokler ji ni mož na vpitje otrok: „matí leté preč, matí leté preč“ na pomoč prišel. Nekega otroka je vihar vzdignil in ga več ko za 60 čevljev visoko pod nebo nesel, tako, da na polji stoječi ljudje ga niso več vidili; našli so ga pozneje 20 minut deleč od tistega mesta, kjer ga je piš zgrabil in odnesel.

Iz Angležkega. Iz Londona 10. avgusta. Deržavni zbor pretresa osnovo nove postave, s katero se ima popraviti dosedanja šega nabiranja vojakov na Angležkem. Lord Stratford de Redcliffe pravi, da konseripcija vojakov na Angležkem ni pripušena, ampak rekrutira naj se kakor nekda z lozanjem. Armade pa nam je več potreba, zakaj politično nebo Evrope se po poslednji vojski na Laškem ni zvedrilo. Iz miru so stopili v vojsko, iz vojske pa spet v mir; Bog vé, ali ne bo kmali spet vojska? In drugikrat nam bo težje neutralnim ostati. Že pogajanja v Zürich-u so polne težav. Avstrija stoji skor tako kakor je stala pred vojsko; Sardinija, ki je dobila Lombardijo brez terdnjav, je zmiraj v starih skušnjavah; cesar Napoleon stoji s strankami, kterih se boji, in s papeževo vlado tako kakor popred; zadej pa stojé Garibaldi, Mazzini, Napoleonitansko in Sicilija, z eno besedo: homatij je še brez konca in kraja. V takih okoljšinah tedaj angležka vlada ne sme v nemar pušati armade, če noče, da ne pride ob nekdanjo veljavo in čast v zboru velikih vladarjev. Ako se hoče angležka vlada udeležiti kongresa v laških zadevah, mora to le tadaj storiti, ako si je svesta, da bo kongres v čast Angležem in pa v prid tistim narodom, kateri potrebujejo varha.

Iz Rusije. Eden poslednjih listov Petrogradskega časnika v dolgem stavku pretresa „mir 12. julija“ in dosti zabavljivo govori zoper cesarja Napoleona; malo dni pred

je pa tudi časník „Invalid“ ostro rešetaril Napoleonovo laško politiko; — po tem bi se smelo misliti, da si Rus in Francoz nista tako dobra kakor gre govorica.

Iz Turškega. Iz Carigrada 6. avgusta. Sultan je predvčeranjim že nazaj prišel. Potoval je do Chios-a; v Smirno ni prišel. Govori se sedaj, da je turška vlada poterdila polkovnika Kuza za hospodarja moldavo-valaškega, pa proti temu, da po inštaliranji pride sultana v Carigradu obiskat.

— Nov potres je mesto Erzerum popolnoma pokončal.

Pogovori vredništva. Pismo iz Jesenic na Gorenskem nas krega, da v vsake „Novice“ ne devljemo dnarne in pa žitne cene, ter pravi: Ali mislite ljubljanski gospodje, da na kmetih nam ni treba tega zmiraj vediti? Še premalo je vsak teden enkrat! K meni, ker vejo, da imam „Novice“, hodijo tudi drugi prašat, kako stoji „laža“ (ažio); ker pa ne vem povedati, se špotljivo zamerjajo in grejo. Tudi žitni kup iz Krajnja je nam Gorencom zelo potreben; pa tudi cene teržaškega blaga ne najdemo več v „Novicah“ kakor je že bilo. Se vé: smo Krajnci; treba ni. — Nemec pa že dobi! — Tako nam pošten Gorenec bere levite. Na to odgovorimo, da „Novice“ imajo toliko različne brave, da je težko vsem ustreči, ker ta želi to, uni uno; ta hoče le novice, ki se po svetu godé; unemu je mar le za nove kmetijske skušnje; ta hoče le kaj bolj učenega, uni pa je ves izveličan, če more narodne pravlice brati; spet drugemu so „lepoznanske“ reči prazne otročarije in hoče le resnega poduka; eden hoče le pesem, drugi uganjk, tretji loterijo in tako dalje vsak kaj drugega. Da radi spolnemo kar je mogoče in je morebiti večini bravcov všeč, vidite, dragi prijatel iz Gorenškega! že iz današnjega lista; vse, česar želite, še sicer danes ni spolnjeno; ako bomo mogli, bomo storili.

Loterijne srečke:

V Terstu 10. avgusta 1859:	38.	41.	84.	82.	65.
Prihodnje srečkanje v Terstu bo 24. avgusta 1859.					
V Gradcu {	77.	8.	35.	73.	52.
na Dunaji { 13. avgusta 1859:	41.	37.	10.	12.	90.
Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji bo 27. avgusta 1859.					

Žitna cena

v Ljubljani 10. avgusta 1859.

Vagán (Metzen) v novem dnarji: pšenice domače 5 fl. 39⁵/₁₀. — banaške 5 fl. 73. — turšice 4 fl. 13. — soršice 4 fl. 23. — reži 3 fl. 20⁵/₁₀. — ječmena 3 fl. 10. — prosa 3 fl. 36. — ajde 3 fl. 56. — ovsa 2 fl. 2⁵/₁₀.

Kursi na Dunaji

13. avgusta 1859. v novem denarji.

Deržavni zajemi ali posojila.	Druge obligacije z lotrijami.
5% obligacije od leta 1859	Kreditni lozi po g. 100 . g. 96.80
v novem dnar. po 100 g. g. 70.—	4 1/2% Teržaški lozi po 100 „ 119.—
5% nar. posojilo od l. 1854 „ 80.—	5% Donavske parabrod-
5% metalike 75.—	ske po g. 100 102.—
4 1/2% „ 67.—	Knez Esterhazy. po g. 40 „ 80.—
4% „ 60.—	Knez Salmove po g. 40 „ 39.—
3% „ 44.—	Knez Palfyove po g. 40 „ 38.50
2 1/2% „ 37.—	Knez Claryove po g. 40 „ 35.—
1% „ 14.50	Knez St. Genoisove po g. 40 „ 36.50
Obligacije zemlišn. odkupa.	Knez Windischgrätz. po g. 20 „ 24.50
(po 100 gold.)	Grof Waldsteinove po g. 20 „ 25.—
5% doljno - avstrijske g. 94.—	Grof Keglevičeve po g. 10 „ 14.—
5% ogerske 75.—	Denarji.
5% horvaške in slavonske „ 73.—	Cesarske krone g. 16.10
5% krajske, štajarske,	Cesarski cekini 5.55
koroške, istrijske „ 80.—	Napoleondori (20 frankov) „ 9.39
Deržavni zajemi z lotrijami	Souvraindori 16.5
Zajem od leta 1854 po 250 „ 295.—	Ruski imperiali 9.55
„ „ „ 1834 petink. „ 295.—	Pruski Fridrikdori 9.95
„ „ „ 1839 218.50	Angleški souvaindori 11.65
„ „ „ 1839 petink. „ 113.—	Louisdori (nemški) 9.55
4% narodni od leta 1854 „ 110.50	Srebro (ažijo) 16.50
Dohodkine oblig. iz Komo „ 14.—	